

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7C/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213214224
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1213214224.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľky: I.. B. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. Q. XX, Q., S.astúpenej spoločnosťou advocatius s. r. o., Palackého 12, Bratislava, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 07.05.2013 sa navrhovateľka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o. zo dňa 19.02.2013, sp.zn. 20/12/12. Navrhovateľka ďalej žiadala o náhradu trov konania.

Svoj návrh voči odporcovi navrhovateľka odôvodnila tým, že plnenie, ktoré sa vymáha na základe rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o. sp. zn. 20/12/12 dátum vydania 19.02.2013 bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2011. Navrhovateľka si osobne nevyjedнала rozhodcu, keď rozhodcovská doložka bola vopred naformulovaná v štandardnej zmluve a miesto rozhodcovského konania si rovnako jednostranne stanovil dodávateľ. Navrhovateľke nikto s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky rozhodcovskej doložky a bol to diktát úverového zamestnanca. Nebolo na výber, iba prijať zmluvné podmienky, vrátane rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu musí navrhovateľka nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre navrhovateľku nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. S poukazom na rakúske právo navrhovateľka uviedla, že spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzniknúť z takého vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Súd aj bez návrhu vyhlási neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Navrhovateľka ďalej uviedla, že spotrebiteľská a rozhodcovská zmluva neboli spotrebiteľom individuálne dojednané a v

súlade s § 50 Občianskeho zákonníka sa jedná o neprijateľnú podmienku. Navrhovateľka taktiež uviedla, že sa domáha určenia neplatnosti rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že sa rozhodla zobrať si úver z dôvodu, že mala nedoplatok v Sociálnej poisťovni. Odporcu si vybrala na základe reklamy na internete. Najprv zavolała a stretla sa s pracovníčkou odporcu, s ktorou sa dohodli na sume úveru. Pracovníčka odporcu nedala navrhovateľke zmluvy na preštudovanie. Potom sa uskutočnilo druhé stretnutie, na ktorom už boli pripravené zmluvy, ktoré popodpisovali v kancelárii odporcu. Navrhovateľka si zmluvu neprečítala, iba prešla jej údaje a sumu, brala to ako normálnu pôžičku. Navrhovateľka si zmluvu neprečítala ani doma po podpise zmlúv, lebo to brala tak, že už je uzatvorená zmluva o pôžičke a to bolo celé. Navrhovateľka mala za to, že podpisovala dve zmluvy o pôžičke. Navrhovateľka uviedla, že je inžinierka ekonómie. Keď prebiehalo rozhodcovské konanie a bola jej doručená výzva na žalobnú odpoveď navrhovateľka telefonovala advokátke, ktorá zastupovala odporcu a bola dva krát v kancelárii odporcu, chcela to nejako riešiť, ale tam sa jej nevenovali. Navrhovateľka najprv pôžičku splácala, ale potom bola nezamestnaná, takže nemala príjem. Mala aj osobné, resp. zdravotné problémy, takže splácala nižšie mesačné splátky. Navrhovateľka požiadala aj o odklad, ktorý jej povolili na nejaké dva, tri mesiace, ale za to musela zaplatiť poplatok 200,- eur. Navrhovateľka z požičanej sumy uhradila 900,- eur. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nebola nútená k uzatvoreniu tých zmlúv a k ich podpísaniu.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť z dôvodu, že podaný návrh je založený na skutkových tvrdeniach, ktoré s rozhodcovským konaním vedeným pred Slovenským arbitrážnym súdom sp.zn. 20/12/12 či zmluvným vzťahom medzi navrhovateľom a odporcom nemajú nič spoločné a nezodpovedajú skutočnému stavu veci. Rozhodcovské konanie prebiehalo na základe rozhodcovskej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá nebola súčasťou žiadnej inej zmluvy a vôbec nemala podobu rozhodcovskej doložky. Uzavretie a následná existencia rozhodcovskej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX predstavuje uzavretie individuálnej dohody, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom, čo vyplýva aj z bodu 2 a 7 rozhodcovskej zmluvy. Predmetná rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou podmienkou. Možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu objektívne existovala nielen v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, ale aj počas plynutia lehoty na odstúpenie od nej či kedykoľvek následne. V prípade rozhodcovského konania vedeného pred Slovenským arbitrážnym súdom pod sp.zn. 20/12/12 bolo miesto rozhodcovského konania v Bratislave v mieste bydliska odporcu. Právomoc rozhodcovského súdu nebola výlučná a miesto rozhodcovského konania nebolo vo vzdialenosti znemožňujúcej prístup k rozhodcovskému súdu, rozhodcovská zmluva preto nebola neplatná z dôvodu miesta rozhodcovského konania. Rozhodcovské konanie bolo navyše konaním písomným. Predmetom rozhodcovského konania sp.zn. 20/12/12 bol majetkový spor vzniknutý z tuzemského právneho vzťahu, v ktorom možno vždy uzavrieť súdny zmier (§ 1 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní). Odporca mal taktiež za to, že nebola splnená žiadna podmienka v zmysle § 1 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní, ktorá by nepripúšťala prejednanie sporu v rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nepripúšťa len také dojednania, ktoré ako jediná možnosť riešenia sporov zo spotrebiteľskej zmluvy pripúšťa jeho prejednanie v rozhodcovskom konaní, čo je vylúčené v prípade rozhodcovskej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX, vzhľadom na bod 3 a 5. Tvrdenie navrhovateľky o nevysvetlení významu rozhodcovskej zmluvy popiera vlastnoručný podpis navrhovateľky na samotnej rozhodcovskej zmluve a uzavretie danej zmluvy. Obsah a dôsledky rozhodcovskej zmluvy boli navrhovateľke vysvetlené a výslovne vyplývajú z obsahu (bod 2 a 7) samotnej rozhodcovskej zmluvy.

Súd prejednal vec v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu ktorý sa na pojednávanie nariadené na 23.04.2014 nedostavil, hoci bol riadne predvolaný, jeho právny zástupca svoju neúčasť ospravedlnil a žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníkom bola dňa 10.01.2011 v písomnej forme uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500,- eur. Navrhovateľka sa zaviazala splácať poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci.

Medzi účastníkmi konania bola taktiež dňa 10.01.2011 v písomnej forme uzatvorená Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej účastníci konania súhlasili s tým, že akékoľvek spory nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým zo stálych rozhodcovských súdov špecifikovaných v zmluve, okrem iného aj Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V bode 1. predmetnej zmluvy navrhovateľka svojím podpisom potvrdila a vyhlásila, že súhlasí s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Odporca vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Navrhovateľka nebola povinná prijať návrh rozhodcovskej zmluvy zo strany odporcu a vyhlásila, že o tejto skutočnosti bola zo strany odporcu jasne a zrozumiteľne informovaná. V bode 7 predmetnej zmluvy sa účastníci konania dohodli, že navrhovateľka je oprávnená o tejto zmluve odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy v písomnej forme.

Zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., sp.zn.: 20/12/12, súd zistil, že žalobou zo dňa 10.12.2012, doručenou Slovenskému arbitrážnemu súdu dňa 21.12.2012 sa domáhal odporca vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal navrhovateľku na zaplatenie 2.635,64 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o revolvingovom úvere. Výzvou zo dňa 03.01.2013, doručenou navrhovateľke dňa 22.01.2013, vyzval rozhodcovský súd navrhovateľku, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaslala súdu písomnú žalobnú odpoveď v dvoch vyhotoveniach. Rozhodcovský súd ju taktiež poučil o možnosti navrhnúť rozhodcu. Navrhovateľka na predmetnú výzvu nereagovala. Rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., zo dňa 19.02.2013, sp.zn.: 20/12/12, arbitrážny súd zaviazal navrhovateľku povinnosťou zaplatiť odporcovi 2.635,64 eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 17.04.2013.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníkom bola dňa 10.01.2011 uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Medzi účastníkmi konania bola dňa 10.01.2011 takisto uzatvorená rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej účastníci konania súhlasili s tým, že akékoľvek spory nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým zo stálych rozhodcovských súdov špecifikovaných v zmluve, okrem iného aj Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o. Na základe predmetnej rozhodcovskej zmluvy a žaloby podanej odporcom dňa 21.12.2012 Slovenský arbitrážny súd, zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. dňa 19.02.2013 vydal rozhodcovský rozsudok pod sp.zn. 20/12/12, ktorým zaviazal navrhovateľku povinnosťou zaplatiť odporcovi 2.635,64 eur s príslušenstvom.

Navrhovateľka sa v tomto konaní v zákonom stanovenej lehote domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o. zo dňa 19.02.2013, sp.zn. 20/12/12 v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Súd bol dôvodom na základe ktorého sa navrhovateľka domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku viazaný a preto súd iné dôvody uvedené v § 40 ods. 1 cit. zák. na zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku ani neskúmal.

Navrhovateľka mala za to, že plnenie, ktoré sa vymáha na základe rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o. sp. zn. 20/12/12 dátum vydania 19.02.2013 bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2011. Z vykonaného dokazovania mal však súd za preukázané, že rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2011 bola samostatnou zmluvou a nejednalo sa preto o rozhodcovskú doložku, ktorá by bola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.01.2011. Rozhodcovská zmluva bola v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uzatvorená v písomnej forme. Rozhodcovská zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, keď bola uzatvorená medzi navrhovateľkou ako spotrebiteľom a odporcom ako dodávateľom, ktorý pri uzatváraní zmluvy jednal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zmluvné podmienky dohodnuté v rozhodcovskej zmluve, preto musia spĺňať náležitosti v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná, za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok a to v prípade, že ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ak neboli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Nemožnosť individuálneho dojednania zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve nemá preto automaticky za následok neplatnosť predmetných zmluvných podmienok. Aj napriek skutočnosti, že zmluvné podmienky dohodnuté v rozhodcovskej zmluve č. XXXXXXXXXXXX neboli medzi účastníkmi konania individuálne dojednané, keď sa jednalo o formulárovú zmluvu, do ktorej boli dopísané iba identifikačné údaje zmluvných strán, neznamená

to ešte, že sa jednalo o neprijateľné zmluvné podmienky a že zmluva je automaticky neplatná. Súd po vyhodnotení obsahu rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dospel k záveru, že nebola splnená druhá kumulatívna podmienka neplatnosti zmluvných podmienok, keď ustanovenia rozhodcovskej zmluvy nespôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia rozhodcovskej zmluvy boli napísané dostatočne veľkým písmom, boli zrozumiteľné a neobsahovali žiadne prekvapivé klauzuly. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že jej nikto s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky rozhodcovskej doložky, keď bod 3. rozhodcovskej zmluvy obsahuje poučenie o dôsledkoch jej uzatvorenia. Odporca nemôže niesť zodpovednosť za to, že navrhovateľka si predmetnú zmluvu neprečítala. Zmluva obsahovala iba 7 jasne koncipovaných bodov, ktoré sa týkali výlučne rozhodcovského konania, od priemerného spotrebiteľa by bolo preto možné očakávať, že si predmetnú zmluvu prečíta pred tým ako ju podpíše. Taktiež nebolo pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že nemala na výber, iba prijať zmluvné podmienky, vrátane rozhodcovskej doložky, keď z bodu 2. vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľka preto mala možnosť uzatvoriť výlučne zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá tvorila samostatnú zmluvu a jej platnosť nezávisela od podpísania rozhodcovskej zmluvy. Samotná navrhovateľka napokon uviedla, že nebola nútená k uzatvoreniu zmlúv a k ich podpísaniu. V prípade, že mala navrhovateľka za to, že zmluvné podmienky sú pre ňu nevýhodné, mala možnosť zmluvu nepodpísať. V prípade, že mala navrhovateľka pocit, že zmluvným podmienkam nerozumela, mala možnosť si zmluvné podmienky preštudovať aj po ich podpísaní a v zmysle bodu 7. rozhodcovskej zmluvy mala možnosť od zmluvy do 14 kalendárnych dní odstúpiť. Zmluvné podmienky, ktoré boli súčasťou rozhodcovskej zmluvy taktiež nemohli byť neprijateľné v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko ako vyplýva z bodu 5. predmetnej zmluvy spory medzi účastníkmi konania mohli byť riešené cestou príslušného súdu, alebo v rozhodcovskom konaní. Výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane podávajúcej zmluvný návrh. V prípade, že by sa rozhodla odporcu žalovať navrhovateľka, mala by preto na výber konanie pred príslušným súdom alebo jedným z dvoch rozhodcovských súdov stanovených v zmluve. Zmluvným stranám boli preto zaručené rovnaké práva a povinnosti. Z rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že by si odporca jednostranne stanovil miesto rozhodcovského konania, ako tvrdila navrhovateľka. Rozhodcovské konanie bolo navyše písomné a konalo sa v Bratislave, kde má trvalé bydlisko aj samotná navrhovateľka. Nemohlo sa preto jednať o zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľa. Navrhovateľka taktiež uviedla, že rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu musí navrhovateľka nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre navrhovateľku nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Navrhovateľka však nešpecifikovala, v čom by mal byť postup rozhodcovského súdu neobjektívny na základe výzvy na žalobnú odpoveď zo dňa 03.01.2013 doručenej navrhovateľke dňa 22.01.2013, mala táto možnosť určiť rozhodcu, ktorý by vo veci rozhodol. Navrhovateľka však túto možnosť nevyužila. Rozhodcovské súdy sú legitímne inštitúcie, ktorých úlohou je rozhodovať vo veci nestranne. Konanie pred rozhodcovským súdom nie je z tohto dôvodu pre navrhovateľku o nič nevýhodnejšie ako pre odporcu. V prípade, že by žalovala odporcu navrhovateľka aj tento by mal v zmysle zmluvy povinnosť podrobiť sa tomuto konaniu. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že ustanovenia rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi účastníkmi konania nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nezistil ani iný dôvod na základe ktorého by mala byť predmetná zmluva neplatná.

Navrhovateľka svoju argumentáciu opierala o rozhodnutia súdov (Rozsudok Okresného súdu v Galante zo dňa 19.02.2013, sp.zn. 10C/46/2012, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.01.2013, č.k. 14Co/178/2012-171 a iné), súd však dospel k záveru, že v predmetných konaniach sa jednalo o úplne odlišné skutkové okolnosti. Predmetom týchto konaní boli rozhodcovské doložky, ktoré boli súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, čo nebol prípad v predmetnom konaní.

Pokiaľ navrhovateľka argumentovala tým, že spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil, súd sa s jej názorom nestotožnil. Už zo samotného znenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyplýva skutočnosť, že zákon počíta s možnosťou dojednaní rozhodcovskej doložky aj v rámci spotrebiteľskej zmluvy, keď za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka preto nemusí byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou

a môže byť súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd mal za to, že ustanovenia slovenských právnych predpisov nemožno vykladať v zmysle rakúskej právnej úpravy, ako to uviedla navrhovateľka. Každý štát poskytuje spotrebiteľom iný stupeň a formu ochrany, a preto nemožno vykladať slovenský Občiansky zákonník s poukazom na jedno ustanovenie rakúskeho právneho poriadku, ktoré bolo vytrhnuté z kontextu. Preto neobstojí ani argumentácia navrhovateľky, že pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Súd mal za to, že pokiaľ slovenský právny poriadok explicitne nevytlúčil možnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach, nemožno považovať pravidlá rozhodcovského konania za nedostatočne transparentné pre priemerného spotrebiteľa a vykladať ustanovenia na ochranu spotrebiteľov príliš extenzívne. Napokon aj zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., sp.zn. 20/12/12, vyplýva, že pred vydaním rozhodcovského rozsudku, bola navrhovateľke dňa 22.01.2013 doručená výzva na žalobnú odpoveď, ktorá obsahovala jasné a zrozumiteľné poučenie o právach a povinnostiach navrhovateľky ako spotrebiteľky v predmetnom konaní. Navrhovateľka, ktorá je vysokoškolsky vzdelanou osobou, však na predmetnú výzvu, ktorá by bola transparentná aj pre priemerného spotrebiteľa, nereagovala. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že nebol naplnený dôvod v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní a preto návrh navrhovateľky zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.